

Voor hen, die in de geheimen der kwakzalverij niet voldoende zijn ingewijd, deel ik hier mede, dat deze middelen bekend staan onder den naam dr. DAAMS' asthma-drank en dr. DAAMS' asthma-druppels. Waarschijnlijk heeft de arts, die de nagelaten geheimmiddelen van dr. DAAMS verschaft, de middelen in een anderen vorm doen afleveren. Wij zien daarom met belangstelling het onderzoek van het Rijks-Pharmacoth. Instituut tegemoet en twijfelen niet, of wij vinden weer joodkalium en arsenicum, in behoorlijke hoeveelheid, tot pillen verwerkt, terug.

Amsterdam,
6 Maart 1923.

W. BINNENDIJK.
Secr. der Ver. tegen de Kwakzalverij.

HET BESTUUR DER AFDEELING UTRECHT DER S. O.

Het bestuur der afdeling Utrecht der. S. O. meent met kracht te moeten protesteeren tegen „scheeve voorstelling der aangehaalde feiten”.

Ik schreef (bldz. 706): De jongere specialisten, die zich de laatste jaren te Utrecht vestigden, kunnen geen polikliniek krijgen *in de, daarvoor in aanmerking komende, ziekenhuizen*, en worden daardoor uitgesloten, ofschoon zij „te goeder naam en faam bekend staan”.

VAN DEN HELM (bldz. 1029) antwoordt: „Dat sommige jongere, pas gevestigde, specialisten geen eigen polikliniek hebben, is een feit”. Dat zij er „geen kunnen krijgen”, is niet juist, want nog nooit is te Utrecht het *oprichten van een polikliniek* door een specialist of groep van specialisten geweigerd of zelfs tegengewerkt.

De Centrale Commissie voor Ziekenfondsangelegenheden (een instelling van de ziekenfondsbesturen onderling, en belast met de regeling van gemeenschappelijke belangen) verwacht VAN DEN HELM blijkbaar met de Commissie van Vertegenwoordigers (een instelling der Maatschappij, en belast met de handhaving van het collectief contract). In deze Centrale Commissie voor Ziekenfondsangelegenheden hebben WEFERS BETTINK en ik zitting, niet als *huisarts*, maar als vertegenwoordigers van de „Vereenigde Ziekenfondsen Voorzorg en Hulp bij Ziekte,” die weer geëxploiteerd worden door en eigendom zijn van de Ver. v. Dokt. en Apothekers te Utrecht, en van de 34590 ziekenfondsverzekerden er 20431 tot de hunne tellen.

De belangen der Utrechtsche ziekenfondspatiënten maken de oprichting van een specialisten-polikliniek in het noordwesten der stad dringend noodig. WEFERS BETTINK en ik hebben vergaderd met het bestuur der S. O.-afdeeling bijna drie uur lang en op allerlei gronden werd het nut en de noodzaak van deze nieuwe polikliniek ontkend, maar *niet* omdat het „ongoorloofd is, dat ziekenfondshuisartsen direct of indirect betrokken zijn bij de oprichting en instandhouding van een specialisten-polikliniek”. Zelfs werd gedreigd, dat de specialisten aan een dergelijke polikliniek in het noordwesten zich verbindende, de kans liepen, dat hun patiënten bij ziekenhuisopneming achtergesteld zouden worden bij de patiënten van de aan dat ziekenhuis verbonden artsen. De bezwaren tegen de bestaande regeling waren echter zóó vele en zóó ernstig, dat aan het einde der vergadering zelfs het bestuur der S. O. moest toegeven, dat een nieuwe polikliniek noodzakelijk is. Hoe scheef moet het bestuur der S. O. onze voorstellen (de nog in embryonale staat verkeerden en dus gemakkelijk zich aan gerechtvaardigde eischen hadden kunnen aanpassen) hebben weergegeven, dat men van het toeval, dat de Centrale Commissie voor Ziekenfondsangelegenheden in dit geval uit twee ziekenfondshuisartsen bestond, gebruik heeft kunnen maken, om de algemeene vergadering der S. O. tot verwerping van onze plannen te bewegen, hoewel deze plannen uitsluitend tot doel hadden aan zeer ongewenschte toestanden een einde te maken en werkelijk vrije specialistenkeuze in te voeren.

Elinkwijk (Utrecht), 11 Maart 1923.

L. A. WESLY.